

וְאֶלְיָדָע וְאֶלְיִפְלֵט תִּשְׁעָה: (ט) כֹּל בְּנֵי דָוִד מִלְבָּד בְּנֵי
פִּלְגֶשִׁים וְתָמַר אַחֹתָם: פ

ארבעתיים

1. גמ' יומא כב:

ואת הכבשה ישלם ארבעתים - ילד, אמנון, תמר, ואבשלום.

2. רלב"ג שם יב:

כי הוא המית אוריה ומתו תחתיו ארבעה מבניו והם - בן בת שבע אמנון ואבשלום ואדניה...

3. מל"א ג:

וְעַתָּה יִקְרָא אֶלְיָהוּ אֶתְּהָה הַמְּלִכְתָּה אֶת עֲבָדָה פִּתְחַת דָּוִד
אָבִי וְאֶנְכִי נַעַר קָטָן לֹא אֲדַע צֵאת וָבֹא:

4. רש"י שם

(ז) נער קטן - בן י"ב שנה היה וזה לך החשבון ויקרא שמו ידידיה (שמואל ב' י"ב כ"ה) **בו בפרק ענה אמנון את תמר** שנאמר ויהי אחרי כן ולאבשלום אחות, מקץ **שנתים ימים** ויהיו גוזזים לאבשלום והרג את אמנון ואבשלום ברח וילך גשורה ויהי שם **ג' שנים** הרי ה' שנים ושב אבשלום לירושלים **וישב בירושלים שנתים** הרי שבע לשלמה ומרד באביו ונהרג, אחר זאת **ויהי רעב בימי דוד שלש שנים** הרי עשר, באחת עשרה מנה את ישראל וישוטו בכל הארץ תשעה חדשים בשנת מותו תיקן משמרו' שנא' בשנת הארבעים למלכות דוד נדרשו הרי שתיים עשרה למלך שלמה:

5. שמ"ב פרק ה'

(יג) ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו מחברון ויגלדו עוד לדוד בנים ובנות: (יד) ואלה שמות הילדים לו בירושלם **שמוע ושוֹבַב ונתן ושלמה:** (טו) ויבחר ואלישוע ונפג ונפיע: (טז) ואלישמע ואלידע ואליפלט: פ

6. דהי"א ג

(א) ואלה היו בְּנֵי דָוִד אֲשֶׁר נִוְלַד לוֹ בְּחֶבְרוֹן הַבְּכוֹר **אֲמֹנִן לְאַחִינֹעַם** הַיְזָרְעֵאלִית שְׁנֵי **דָּנִיֵּאל לְאַבִּיגַיִל** הַכַּרְמֶלִית: (ב) הַשְּׁלִשִׁי **לְאַבְשָׁלוֹם** בֶּן **מַעֲכָה** בַּת תַּלְמִי מֶלֶךְ גְּשׁוּר הַרְבִּיעִי **אֲדֹנִיָּה** בֶּן **חַגִּית:** (ג) הַחֲמִישִׁי **שְׁפָטִיָּה לְאַבִּיטָל** הַשְּׁשִׁי **יִתְרָעַם לְעִגְלָה** אֲשֶׁתּוֹ: (ד) שֵׁשָׁה נִוְלַד לוֹ בְּחֶבְרוֹן וַיִּמְלֹךְ שָׁם שִׁבְעַת שָׁנִים וְשֵׁשָׁה חֳדָשִׁים וְשִׁלְשִׁים וְשָׁלוֹשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם: ס (ה) ואלה נולדו לו בירושלם **שִׁמְעָא וְשׁוֹבַב וְנָתָן וְשִׁלְמָה אַרְבָּעָה לְבַת שׁוּעַ בַּת עַמִּיאֵל:** (ו) ויבחר ואלישמע ואליפלט: (ז) ונגה ונפג ונפיע: (ח) ואלישמע

7. גמ' יומא כב:

דאמר רב יהודה אמר רב: ששה חדשים **נצטרע** דוד, **ופרשו הימנו סנהדרין**, ונסתלקה הימנו שכינה, דכתיב ישוּבו לי יראיך וידעי עדותיך, וכתיב הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעָךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי (תהי נא)

8. גמ' בבא מציעא נט:

נוח לו לאדם שיבוא על ספק אשת איש ואל ילבין פני חבריו ברבים. - מנא לן? - מדדרש רבא. דדרש רבא: מאי דכתיב וּבְצַלְעֵי שְׁמֹחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֱסָפוּ עָלַי נְכִים וְלֹא יִדְעָתִי קָרְעוּ וְלֹא דָּמוּ (תהי לה) - אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם היו מקרעים בשרי לא היה דמי שותת לארץ. ולא עוד, אלא אפילו בשעה שעוסקין בנגעים ואהלות אומרים לי: דוד, הבא על אשת איש מיתתו במה? - ואני אומר להם: מיתתו בחנק, ויש לו חלק לעולם הבא, **אבל המלבין את פני חבריו ברבים** - אין לו חלק לעולם הבא.

9. שמ"ב יח

(יח) וַאֲבִשְׁלֹם לָקַח וַיֵּצֵב לוֹ בְּחֵייוֹ אֶת מִצְבַּת אֲשֶׁר בְּעֵמֶק הַמֶּלֶךְ כִּי אָמַר **אֵין לִי בֶן** בְּעִבּוֹר הַזִּזְכִּיר שְׁמִי וַיִּקְרָא לְמִצְבַּת עַל שְׁמוֹ וַיִּקְרָא לָהּ **יָד אֲבִשְׁלֹם** עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ס

10. שמ"ב יז

(כז) וַיִּגְלְדוּ לְאַבְשָׁלוֹם **שְׁלוֹשָׁה בָּנִים וּבַת אַחַת** וַשְׁמָה תָּמַר הִיא הִיְתָה אִשָּׁה יְפַת מַרְאֶה: פ

11. רש"י שם

(יח) כי אמר אין לי בן - ממלא מקומי ויהיה חשוב כמותי:

12. רד"ק שם

כי אמר אין לי בן - ולמעלה כתיב ויולדו לאבשלום שלשה בנים ובת אחת היו לו אלא **שמותו** לפיכך עשה לו המצבה הזאת להיות לו לזכרון אחר מותו שהיו אומרים יד אבשלום ויד פירושו מקום